

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 165

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθῆναι τῆ 11 Ἀπριλίου 1882.

Τὸ παρὸν ἔτος ἀγγέλλεται εὐτυχές καὶ πλουτοπάροχον. Ὀμβροὶ συχνοί, καταπίπτοντες κατὰ τὴν ἑαρινὴν ταύτην ὥραν, καθ' ἣν ἡ λιγύφθογος ἀηδὼν μέλπει τοὺς ἔρωτάς της καὶ τὰ ἄνθη ἐκπέμπουσι τὴν ἀρωματικὴν αὐτῶν εὐωδιαν, δροσιζοῦσι καὶ γονιμοποιοῦσι τὰς ἀρούρας. Αἱ μὲν ἄμπελοι προμηνύουσι τὸ τοῦ Ὀμήρου

«σταφυλῆσιν μέγα βριθουσαν ἀλώην»

αἱ δὲ νομαὶ τῶν βόσκημάτων, χόρτον ἄφθονον καὶ χυλώδη.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτεία συμμετέχει τῆς γενικῆς ταύτης φαιδρότητος καὶ εὐεξίας· καθότι ἡ κυβέρνησις ἐκτεταταὶ πλειονοψηφίαν συμπαγῆ, μοχλὸν μεγάλων νεοελληνικῶν κατορθωμάτων. Ἀληθές ὅτι πάντες δὲν πιστεύουσιν εἰς τὴν διάρκειαν τῆς ἀδιασπαστοῦ συνοχῆς τῆς πλειονοψηφίας, ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ὀλιγοχρόνιος καὶ προσωρινὴ εὐτυχία, δὲν εἶνε εὐτυχία! Ἡ κυβέρνησις ἐπαγγέλλεται τὴν σύστασιν στρατοῦ καλῶς ὀργανωμένου καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, οἷαν οὐδέποτε ἐφαντάσθη ὁ Κίμων, ὅταν ἔωπθη διὰ τοῦ Κεραμικοῦ, φαιδρὸς ἀνιώνεις τὴν Ἀκρόπολιν, ἵππου τινὸς χαλιῶν ἀναθεῖναι τῇ θεῷ, ὡς οὐδὲν ἵππικῆς ἀλκῆς, ἀλλὰ ναυμάχων ἀνδρῶν ἐν τῷ παρόντι, τῆς πόλεως δεομένης.»

Τινὲς μεμφιμοιροῦντες θέλουσιν ἴσως παρατηρήσει, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐν μέλλοντι χρόνῳ θέλουσιν ἴσως κατορθωθῆ· ἀλλ' ἡ προσδοκία αἰσίου μέλλοντος δὲν εἶναι εὐτόχημα!

Οἱ τὰ πάντα κατακρίνοντες παρατηροῦσι προσέτι, ὅτι τὸ πραγματικὸν ἔλλειμμα τοῦ δημοσιευθέντος προϋπολογισμοῦ ἀνέρχεται εἰς 16 ἢ 17 ἑκατομμύρια δραχμῶν· ἀλλ' ἂς μὴ ἀνησυχῶσι, καθότι τὸ εὐτυχές τοῦτο ἔτος δύναται ἀμερίμνως νὰ καταβροχθίσῃ τὰ ἕνδεκα ἑκατομμύρια τοῦ περισσεύματος τῶν 120 ἑκατομμυρίων, ὡς καὶ τὴν ὠφέλειαν ἐκ τῆς

κατασκευῆς χαλκίνων νομισμάτων καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐκποιομένων κτηνῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν ἐσόδων, ὑπολογιζομένην μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Τὸ ἔτος λοιπὸν τοῦτο ὡς προερέθη, ἀγγέλλεται φαιδρὸν καὶ εὐτυχές. Ἀλλὰ τί τέξεται τὸ ἐπιόν, ἐὰν αἱ ἑπτὰ βόες, αἱ αἰσχυραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, καταφάγῃσι κατὰ τὸ ἐνύπνιον τοῦ Φαραῶ, τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει καὶ τὰς ἐλεκτάς; ἢ ἐὰν οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ τοῦ 1883, καταπίωσι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις τοῦ παρόντος ἔτους; Ἡ ἀπάντησις εἶνε εὐκλεος. Πρωθυπουργὸς θαυματουργός, ὡς ἄλλος Μωϋσῆς, θέλει παύξει ἐν ἑκ τῶν πλουσιωτέρων χρηματοκιβωτίων τῶν πρὸ ἡμῶν τραπεζῶν καὶ ἐξ αὐτοῦ, θέλει ἀναβλύσει ρεῦμα χρυσοῦν καὶ χάρτης τιμημένους, λευκοὺς ὡσεὶ ἄργυρας· καὶ οὕτω θέλει αὐθις ἀναλάβῃ ἡ ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος.

ANEMOMAZOMATA

Εἰσεῖτε δὲν ἐλύθη ἡ ἀπορία μας ἐν τῷ ἐπί τινος σημείου φανέν ἀμυδρὸν φῶς κατὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἢ το πυγολαμπῆς ἢ φῶς ηλεκτρικῆ. Θετικωτέρα δὲμος ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις τῶν βεγγαλικῶν πυρῶν ἐπὶ τῶν πνευμάτων μας. Ἐν γένει δ' ἐπεκράτησε κατὰ τὴν νυκτερινὴν ταύτην ἑορτὴν σκότος βαθύ. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ λάθῃσι τὸν αὐτὸν χαρακτήρα καὶ τὰ τῆς ἰατρικῆς συνόδου πρὸς τιμὴν

της οποίας εγένετο η εν τη ακρόπολει αποτυχευσα φωταψία.

Επίσης αλυτος μās ζεινεν η απορία, τί άρα γε ηννοει ο πεπαιδευμένος καθηγητής κ. Αναγνωστάκης, ειπών εν τη έναρκτηρίω της Ιατρικής συνόδου άγορεύσει του, ότι χάρις εις την σύνοδον αυτήν θα κτύωσιν οι Ιατροί μας να ηνέ μεταπράται της ξένης; επιστήμης και θα δημιουργήσωμ πρώτοτυπον επιστήμην. Αυτό δά το θαύμα πώς θα γείνη δια του εν Αθήναις ελιγοήμερου ταξειδίου των εκαπτεν εγγυακοντα έξοχωτάτων; Άλλως τε τά εν ταις επιστήμαις διαπρέποντα σήμεραν εθνη κοινωνούσιν άλλήλοις πάν ε,τι παράγουσιν. Εύτυχεί; δέ ημείς, εάν ειμεθα ενήμεροι πάντων των άλλαχού γινόμενων, άφου τοιαύτην πάσχουμεν στειρώσιν. Εάν είχομεν πρώτοτυπα επιστημονικά έργα, ίσως άλλως θα έσκεπτόμεθα. Και εάν ειμεθα ενήμεροι της ευρωπαϊκής επιστήμης μεταπράται, είνε πιθανόν, ότι θα είχομεν και ζώσαν ελληνικήν επιστήμην.

Ο άρχαιος θώραξ, δν είχε παραδώσει ο κ. Στήλιαν πρὸς τον άρειοπαγίτην κ. Στεφάνου ίνα επιστρέψη αυτόν εις την εν Ζακύνθω Κυρίαν εις ην ανήκει, ο πολύπλαγκτος ούτος θώραξ, εγένετο κατ' αυτός άφορη άπιστεύτου άπανταχού άλλου η εν Ελλάδι αποπειρας, ηγουν ο έφορος των άρχαιοτήτων κ. Εύστρατιάδης έδοκίμασε να αφαιρέση αυτόν δια της βίας. Απέχομεν να διηγηθώμεν εν λεπτομερεία το οικτράν τουτο έπεισοδιον. Ο κ. Εύστρατιάδης, οστις πρὸ τεσσαράκοντα περίπου έτών καταγίνεται εις τα άρχαιολογικά χωρίς ποτέ να συντελήσει εις τι σπουδαίον πρὸς οργανισμόν μουσειού η συντήρησιν των άρχαιοτήτων, είνε εκ των αναριθμητων εκείνων λογιωτάτων, οίτινες έδωκαν έκαυτοι, δθθεν ειδικότητά τινα παρ' ημίν. Υπό την έποψιν ταύτην δέν κρίνομεν άυστηρώς τον άρχαιολόγον τουτον, διότι επί τέλους είνε ο,τι δύναται να ηνε. Άλλ' εκ του τελευταίου έπεισοδίου ο σμυ γενετις ούτος άρχαιολόγος φαίνεται έχων περι ιδιοκτησίας τας αυτές συγκεχυμένας ιδέας, ας και ο βασιλεὺς των βουνών του κ. Αβουί. Κρίμα δτι αυτοχειροτονήσας έαυτόν άρχαιολόγον ο κ. Κακοστρατιάδης δέν ηκολούθησε το στάδιον των φυσικῶν κλίσεών του.

Εκ του Συνεδρίου των Ελλήνων Ιατρῶν

Τὸ Συνέδριον κατὰ τοῦτο ἠδύνατο νὰ κληθῆ καὶ συνέδριον ἀρχαιολόγων, διότι εἶδομεν εἰς τὸν κατάλογον μερικὸς ἰατροὺς, οἵτινες τῶρα ἐνεθυμήθησαν, ὅτι εἶναι τοιοῦτοι.

Κατὰ σύμπτωσιν παρούσης καὶ τῆς βουλῆς ἔλοι οἱ βουλευτῆρες ἰατροὶ μετεβλήθησαν εἰς ἰατροὺς βουλευτῆρους.

Ἀπὸ τὸν κατάλογον ἔλειπον μερικαὶ εἰδικότητες ἰατρικαὶ ἀφοῦ ἄλλαι παρήσαν. Οὕτω δὲν εἶδομεν τὸν κ. Θεοδορίδην ὅστις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ μᾶς φωτίσῃ διὰ τῶν κλιματολογικῶν παρατηρήσεών του ἐν Κηφισίᾳ.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδημίας τοῦ θέρους δευτὴν ἀγῶνα ἐγέννησε μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων ἰατρῶν. Καὶ ὁ κ. Ζωχιδὸς εἶπεν: «Ὅσους δὲν ἠμποροῦσαμεν νὰ ἰατροῦσωμεν καὶ ἐπήγαγιναν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ἐλέγομεν, ὅτι πάσχουν ἀπὸ κοιλιακῶν τύφων.»

Παρατηρήθη, ὅτι περισσότεροι ἰατροὶ ἦσαν εἰς τὸ δωρεῖν γεῦμα τοῦ Παρτασοῦ ἢ εἰς τὸ βεφνηθῶν ἰδικῶν των.

Καὶ γεννᾶται μία ἀπορία. Αἱ πόλεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας λείπουν τόσοι ἰατροὶ ἐδῶ παρόντες, στέκουν καλλίτερα εἰς τὴν ὑγίαν των ἢ χειρότερα;

Καὶ μεθ' ἔλα ταῦτα, ὁ Ἀσμοδαῖος ἀκόμη δὲν ἐκατάλαβε τί ἐβγήκε ἀπὸ τὸ συνέδριον τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν.

Διάλογοι ἐπὶ τῆς φωταψίας.

Μεταξὺ δημηρέτου καὶ δημηρετριάς. — Τί ἀνάβουν φῶτα πάλιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν; — Κάμουν συμβούλιο οἱ γιατροὶ καὶ θέλουν νὰ βλέπουν. — Μεταξὺ δύο Ἀθηναίων. — Δὲν βλέπεις βετσίνας; τί ἤλεκτρικὸν φῶς μοῦ κουβεντιάζεις; — Κουτέ! Ἡ βετσίνα εἶνε ἑλληνικὸ ἤλεκτρικὸ φῶς. (Ἱστορικά).

Φωταψία δι' ἠλεκτριμοῦ ἑρέβου.

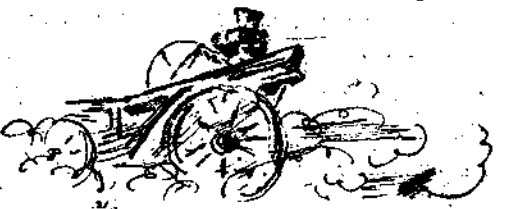

Ἐπιτιμος προεδρία ενίκα επισήμου ρινός.

Τὸ προχειρότερον μέσον μεταβάσεως ἐν Ἀκρόπολιν ἀμα ἀγγελῆ ὁ δι' ἠλεκτριμοῦ φωτός σιτισμός της.

Ἐυάντησις ἑνευα Ἀγίας.

Ἰξω τοῦ Συνεδρίου.

Ma chasse aux papiers.

...καὶ Ἡλιος.

Ἐγυαίνα.

ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Εἰς τὸ σπουδαῖον αὐτὸ παιδαγωγικὸν σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον πολὺ ἐπηρεάθη ὡς ἔργον *λογίου καὶ φιλοπόρου νέου*, καὶ ὑπερ ἡμεῖς εὐρίσκομεν θαυμασιῶς ἐκτετυπωμένον καὶ στιχουργικὸν κειμήλιον διὰ τὴν στήλην τῶν *μαργαριτῶν* τοῦ *Ἀσμοδαίου*, ἀπαντῶνται περιεργότατα πράγματα. Οἱ καρβουνιάρηδες λ. χ. εἰκονίζονται μὲ ἐξυρισμένον μύστακα καὶ γενειάδα ἀμερικανικὴν, οἱ λεμβοῦχοι μὲ φαβορίτες καὶ ἐξυρισμένον ἐπίσης μύστακα, ἡ κυρία Εἰρηνιώ, ἡ δασκάλα, μὲ *bonnet à la madame Angol* καὶ τὰ δνόματα δλων τῶν διευθυντῶν καὶ διευθυντριῶν ἐκπαιδευτηρίων χωρὶς κανένα λόγον ἀλλὰ μόνον χάριν τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ βιβλίου. Ἐκ τῆς συλλογῆς ταύτης τοῦ νέου *Ratisbon* σταχυολογοῦμεν ἐκ τοῦ προχείρου τὰ ἐξῆς ὀλίγιστα ἄνθη:

Ὁ κ. Ι. Σιμόπουλος ἀρχαῖος σκαπανεὺς τῆς νεαρᾶς ἡλικίας.

Τὸ κατ' ἐμὲ μόνον διὰ τῆς ἀπλῆς γλώσσης θέλει κατορθωθῆ ἡ ἐπίτευξις τοιοῦτου σκοποῦ, διότι πῶς εἶνε δυνατόν ὁ παῖς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἥς τὴν ἐκμάθησιν χθὲς ἤρξατο μόλις, νὰ ἦνε πλειότερον κάτοχος ἢ τῆς ἀπλῆς, ἢν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπρόφερε τὴν πρώτην συλλαβὴν γνωρίζει διότι ταύτης γίνεται χρῆσις ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς;

Καὶ ὀλίγους στίχους:

Μιά γερόντισσα δασκάλα ἡ κυρία Εἰρηνιώ,
ποῦ φαίνονταν καθὼς πρέπει εἰς τὰ χρόνια τὰ μικρὰ,
εἶχε πόθο γιὰ ν' ἀνοίξῃ καὶ ἐκεῖνη ἓνα σχολεῖο
στὴν καλὴ τὴν γειτονιά τῆς στὴ Μητρόπολι κοντά
κι' ὅταν πέρασαν τὰ χρόνια τὰ δροσάτα εἰκοσι δύο
ἐκατόρθεσε νὰ κάμῃ τὸ χρυσό τῆς τὸ σχολεῖο.

Τὰ καλά σας, τὸ ψωμάκι, χίλια δύο σὰς χαρίζει
κάθε ζῶο ποῦ κανένας ἀπὸ μᾶς δὲν τὸ πονᾷ.

Εἶνε καὶ τοῦτο στίχος εἰς:

Ὅποιος ἄλλον περιγελάει τὸν ἑαυτὸν του περιγελά

Διὰ νὰ γίνετε δὲ καὶ χριστιανοὶ μάθετε ὅτι κατὰ τὸν παιδικὸν ποιητὴν τὰ παιδάκια γονατίζουν:

Τὰ φτωχὰ μὲ τὴ φλογέρα πρὸς τὸν Θεὸν νὰ δεηθῶν
καὶ ὑψώνοντες τὰς χεῖρας

ἦτοι τὰ φτωχὰ ὑψώνοντες τὰς χεῖρας ἐνῶ δηλαδὴ δέονται μὲ τὴν φλογέρα τὴν ὁποῖαν ἐνῶ ὑψώνουν τὰς χεῖρας θὰ παίζουσι μὲ τοὺς πόδας χωρὶς ἄλλο. Αὐτὴν δὲ τὴν φλογέρα ἰδοὺ πῶς ὁ Γιάννης διδάσκει εἰς τὴν Κατίνα λέγων αὐτῇ:

..... Σίμωσε εἰς τὸ πλευρὸν
τοῦ χωριοῦ μας νὰ σὲ μάθω κάθε εὐμορφο σκοπὸ.
Δὲς τὰ χέρια μου πῶς βάζω' πότε μία πότε ἄλλη
ἀπ' τῆς τρύπαις τῆς φλογέρας μὲ τὰ δάκτυλα σφαλλῶ.
Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς:

Πάει ἀχνίζοντας τὸ ὄρατον φεγγαράκι.

Stahl

ΕΞΥΠΝΑΣΕΣ

Εἰς κύριος πλησιάζει καὶ παρατηρεῖ μεγάλον ἰχθύν εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον.

- Εἶνε φρέσκο αὐτὸ τὸ ψάρι;
- Δὲν τὸ βλέπεις; εἶνε ζωντανὸ ἀκόμη.
- Αὐτὸ δὲν θὰ εἰπῇ τίποτε· καὶ ἡ πενθερὰ μου εἶνε ζωντανή, ἀλλὰ δὲν εἶνε φρέσκα.

Ἡ γνωστὴ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς κυρία Ξ. . . κατήρξατο προχθὲς εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μετὰ τοῦ μικροῦ υἱοῦ τῆς, ἔχουσα τρίτην θέσιν. Ὁ μικρὸς ἐπαίξε μὲ τὰ εἰσιτήρια ὅτε ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῷ λέγει.

— Γιαννάκη κρύψε τὰ εἰσιτήρια εἰς τὴν τσέπην σου διὰ νὰ μὴ βλέπουν ὅτι ἔχομεν τρίτην θέσιν.

— Κυρία ὁ ἀφέντης δὲν ὑποφέρεται, ἄλλο δὲν κάμνει, ἢ ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι.

— Συγχώρησέ τον, Μανώλη, διότι προγυμνάζεται διὰ τὸ προσεδεῖλαι ἐνὸς συλλόγου.

Ἡ δεκαπενταετής δεσποινὶς Χ. . . ἀναγινώσκει κρυφὰ μυθιστορήματα. Ἡμέραν τινὰ ἡ μήτηρ τῆς τὴν εὔρε κρύπτουσαν ἐν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς.

- Τί ἀναγινώσκεις ἐκεῖ;
- Ἱερὰν ἱστορίαν.
- Καὶ ποῦ ἐστάθης;
- Εἰς τὸ μέρος ὅπου ὁ Faublas . . . εἰσῆλθεν εἰς τὴν κωλιαν τοῦ κήτους.

- Εἶσαι προληπτικὸς;
- Διόλου.
- Οὔτε ὅταν εἴσθε δικατρεῖς εἰς τὸ γεῦμα;
- Τότε μόνον ὅταν ἰδῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει φαγητὸν ἢ δὲ δώδεκα

- Εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον.
- Πρόεδρος. Ἔχεις νὰ προσθέσης τίποτε;
- Κατηγορ. Μάλιστα.
- Πρόεδρος. Ὁμίλησε.
- Κατηγορ. Ἐλπίζω, κύριε Πρόεδρε, ὅτι θὰ εἴσθε ἐπιεικῆς ἀφοῦ εἶνε ἡ ὀγδόη φορὰ ὅπου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δικάζωμαι ἀπὸ ὑμᾶς.

- Εἰς τὸ καφενεῖον Τσόχα.
- Μία μαστίχα, παιδί.
- Ὅριστε (κρατῶν εἰς τὸ χέρι τὸ ποτηράκι μὲ τὴ μαστίχα.)
- Νὰ τὴν βάλῃς εἰς τὸ δίσκου καὶ νὰ τὴν φέρῃς.
- Τί νομίζετε ὅτι ἔκαμν ὁ ὑπηρέτης; ἔχουσι τὴν μαστίχα ἐντὸς δίσκου καὶ τὴν ἐπρόσφεραν.